

چهارشنبه 27 خرداد 1394 - 29 شعبان 1436 - 17 ثوئن 2015

درگیری مردم با مأموران در جریان رأی اعتماد مجلس به عبدالحسین هژیر ...

* 27 خرداد در گذر تاریخ

* درگیری مردم با مأموران در جریان رأی اعتماد مجلس به عبدالحسین هژیر (1327 ش) اشاره:

پس از سقوط دولت ابراهیم حکیمی، دربار کوشش می‌کرد یکی دیگر از ایادی خود را که مورد توجه سیاست انگلیس نیز باشد به عنوان نخست وزیر به ملت تحمیل کند و عبدالحسین هژیر، وزیر دارایی احمد قوام برای این سِمَت نامزد شد. اما مخالفت آیت‌الله کاشانی به عنوان پیشوای مذهبی مردم، مانع این امر گردید. نخست‌وزیری هژیر و واقعه 27 خرداد 1327، پیکار ملت مسلمان ایران را در مقابله با نظام دیکتاتوری وابسته به استعمار انگلستان از حالت دفاعی و تبلیغاتی به حالت تهاجمی متحول کرد و دولت هژیر در برابر این اعتراضات بیش از یکصد روز تاب تحمل نیاورد.

* تشکیل «جهاد سازندگی»
به فرمان «حضرت امام خمینی» (ره) (1358 ش) اشاره:

جهاد سازندگی در 27 خرداد 1358 با فرمان امام خمینی (ره) تشکیل گردید و از همان آغاز کار توانست خیل عظیم نیروهای دلسوز، جوان و متخصصین متعهد و مسلمان در رشته‌های گوناگون را برای احیا و نوسازی روستاها در ابعاد اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی به خود جذب نماید. امام امت به هنگام تشکیل جهاد سازندگی فرمود: «الان که مرحله سازندگی است، ما دستان را پیش ملت دراز می‌کنیم و از ملت می‌خواهیم که همه در این نهضت شرکت نمایند.» به دنبال صدور این فرمان، اقشار مختلف مردم جهت محرومیت زدایی بسیج شدند. سازندگی در سال 1362 تبدیل به یک وزارتخانه شد و پس از آن که در سال 1379 در وزارت کشاورزی ادغام گردید، وزارتخانه جهاد کشاورزی به وجود آمد.

* تأسیس دانشگاه آزاد اسلامی (1361 ش) اشاره:

ایده تأسیس دانشگاه آزاد اسلامی ابتدا در جامعه اسلامی دانشگاهیان مطرح شد و به دنبال آن آقای هاشمی رفسنجانی رییس وقت مجلس شورای اسلامی با طرح این مطلب در شورای اقتصاد، نظر مساعد شورا را تأمین نمود. این مسأله با حضرت امام خمینی (ره) نیز مطرح شد و معظم‌له از این پیشنهاد استقبال نموده و مبلغی را بدین منظور اهدا کردند. پس از تدوین اساسنامه مقدماتی دانشگاه آزاد اسلامی، آقای هاشمی رفسنجانی در آخرین جمعه اردیبهشت سال 1361 موجودیت این دانشگاه را اعلام کرد. سرانجام دانشگاه آزاد اسلامی در 27 خرداد 1361 به طور رسمی تأسیس شد و پس از گذراندن مراحل مقدماتی، آماده پذیرش دانشجو در اواخر آن سال شد.

* عباس مسعودی بنیانگذار و مدیر مؤسسه اطلاعات در سن 73 سالگی در دفتر کار خود درگذشت. (1353 ش)

* درگذشت استاد جلیل شهناز استاد برجسته تار و سه تار (1392 ش)

* 29 شعبان در گذر تاریخ

* درگذشت «ابن مُنذر»
فقیه و محدث مسلمان (318 ق) اشاره:

ابن مُنذر فقه و حدیث را از دانشمندان برجسته آموخت و پس از آن عازم شهر مکه شد. او ضمن استماع حدیث و دانش‌اندوزی، تا پایان عمر در این شهر مقدس سُکنی گزید و به تألیف کتب متعدد همت گماشت.

الاجماع در فقه و الاشراف در حدیث در زمره‌ی آثار ابن منذر می‌باشند.

* تصویب متمم قانون اساسی و تأیید آن توسط محمدعلی شاه قاجار (1325ق)
اشاره:

چون ۵۱ فصلی که به نام قانون اساسی در

دوران مظفرالدین شاه تنظیم شد، وافی به مقصود نبود و در این قانون از وظائف مردم نسبت به دولت و بالعکس سخنی نرفته بود، بنابراین برای نوشتن متمم

قانون اساسی، کمیسیونی تشکیل گردید و آن قانون در ۱۰۷ اصل تنظیم شد و برای امضاء تقدیم محمدعلی شاه قاجار گردید. محمدعلی شاه قاجار از همان آغاز کار، مصمم به برانداختن مشروطیت بود، اما بهانه‌ای در دست نداشت. اما در جریان سوءقصدی که به وی شد، بهانه لازم را به دست آورد و آن را

به گردن آزادی خواهان انداخت، تا این که سرانجام پس از ماه‌ها کشمکش میان مجلس و دربار و عدم دسترسی به نتیجه مطلوب، در روز دوم تیرماه ۱۲۸۷ش برابر با ۲۳ جمادی اول ۱۳۲۶ق، هنوز آفتاب طلوع نکرده بود که قشون محمدعلی شاه به سوی مجلس روان شدند و راه‌هایی را که به مجلس منتهی می‌شد، بستند. مجاهدان که در میدان بهارستان بودند در سنگرهای خود به حال آماده باش درآمدند.

چون خبر به گوش حضرات آیات بهبهانی و طباطبایی، از رهبران روحانی مشروطه رسید، با بی‌پروایی و دلیری از خانه بیرون آمدند و خود را به مجلس رسانیدند تا شاید از وقوع حادثه جلوگیری نمایند.

ناگهان مجلس شورای ملی که هنوز مدت زیادی از بدو تشکیل آن نمی‌گذشت به دستور محمدعلی شاه مستبد و توسط کلنل لیاخوف، افسر روسی به توپ بسته شد. در پی این حمله، نعلش خونین آزادی خواهان، صحن بهارستان را پر کرد و صدای ناله و فریاد از هر سو به گوش می‌رسید. مجاهدان نیز مردانه، تفنگ در دست گرفته و از خود و مجلس دفاع می‌کردند.

جنگ در حدود چهار ساعت به طول انجامید و سرانجام به نفع شاه پایان یافت. در این ماجرا، محمدعلی شاه که مورد حمایت دولت روس بود به اعدام و تبعید و زندانی کردن نمایندگان مجلس پرداخت.

شاه دستور داد که آقا سیدعبدالله بهبهانی را

به کرمانشاه تبعید کرده، آیت الله سیدمحمد طباطبایی را در شمیران خانه نشین نمایند.

عده‌ای از آزادی خواهان را، زنجیر به گردن انداخته و کشان کشان به باغشاه بردند. از میان این جمع،

تنها ملک‌المتکلمین و میرزا جهانگیرخان صوراسرافیل از مشروطه طلبان مشهور و مخالف استبداد قاجاری را به حضور شاه آوردند.

وی پس از این که مدتی به آن دو دشنام داد، دستور قتل هر دوی آن‌ها را صادر کرد. یک روز پس از

به توپ بستن مجلس، محمدعلی شاه قاجار برای ایجاد رعب در میان مردم و تعطیلی اجتماعات و

انجمن‌های ملی، حکومت نظامی را در تهران اعلام کرد.

براساس این فرمان، لیاخوف روسی فرماندهی

نیروهای قزاق مأمور شد تا با استفاده از نیروهای گارد قزاق،

افراد مسلح را در شهر بازداشت کنند.

طی این فرمان، تجمع مردم در شهر ممنوع گردید و به مأموران دستور داده شد تا با شلیک گلوله مانع از اجتماع افراد شوند.

همچنین برای جلوگیری از تحصن مردم در سفارت خانه‌ها یا حرم حضرت عبدالعظیم در ری، عفو عمومی اعلان نمودند.

هدف از این کار، فریفتن مشروطه خواهان متواری بود، چنان که بدین وسیله، عده بسیاری دستگیر شدند.

در این واقعه بیش از سی صد تن از مجاهدان، آزادی خواهان و مشروطه طلبان کشته و پانصد تن دیگر زخمی و تعداد زیادی بازداشت شدند. همچنین انجمن‌ها تعطیل، روزنامه‌ها توقیف و مشروطیت دوساله ایران به پایان رسید. بدین ترتیب مجلس، منحل شد و دوره استبداد صغیر آغاز گشت.

با آغاز استبداد جدید - که به دلیل عمر کوتاه آن، استبداد صغیر نامیده می‌شود - بسیاری از روشن فکران غرب گرا، صحنه مبارزت را رها نموده و یکبار دیگر جنبش مردم ایران با الهام گرفتن از روح مذهب و رهبری روحانیت، در اندک مدتی به اوج خود رسید. در این حال، مردم، در تهران و شهرستان‌ها، دست به دفاع مسلحانه زده و در نهایت توانستند با محاصره پایتخت، آن را به تصرف خویش درآورند.

انگیزه و محرک اصلی مردم در این قیام، دستورالعمل‌هایی بود که از طرف علمای بزرگ، به ویژه از نجف اشرف به دست مردم می‌رسید. این بیانیه‌ها و روشن گری‌ها بود که بر مبنای وظیفه شرعی، مردم را در سراسر ایران، به مقاومت در برابر استبداد برانگیخت و علی‌رغم حکومت نظامی، به دفاع مسلحانه واداشت تا این که سرانجام، استبداد برای بار دوم سقوط کرد.

در این میان، با برافراشته شدن دو پرچم روس و انگلیس بر سردر عمارت سفارت روسیه که شاه فراری مستبد را پناه داده بود، برای چندمین بار ماهیت سیاست‌های هماهنگ و مداخله جویانه روس و انگلیس روشن گردید.

دوران استبداد صغیر، یک سال و ۲۲ روز به طول انجامید و سرانجام با خلع محمدعلی شاه و آغاز انتخابات دوره دوم مجلس شورای ملی پایان یافت.

* رحلت «ابن نعیم» فقیه و راوی اخبار تاریخی (219 ق)

اشاره:

فضل بن دوکین معروف به ابن نعیم محدث، فقیه و راوی اخبار تاریخی در سال 130 ق در عراق به دنیا آمد. او از راویان بسیار معتبر حدیث به شمار می‌رود و مورد احترام و اعتماد علمای اسلام است کتاب الصلاة از اوست. همچنین دو کتاب المناسک والمسائل الفقه را به او نسبت داده‌اند.

* ارتحال عارف وارسته «شیخ باقر بهاری همدانی» (1333 ق)

اشاره:

شیخ محمدباقر بن محمد جعفر بهاری همدانی از علمای قرن چهاردهم هجری در سال 1277 ق در شهرستان بهار از توابع همدان به دنیا آمد. وی پس از پایان تحصیلات مقدماتی، راهی نجف اشرف شد و در نزد ملا حسینقلی همدانی به سطوح بالای علمی دست یافت. شیخ محمدباقر همدانی پس از بیست سال توقف در نجف، به همدان بازگشت و تا پایان عمر در آن شهر زیست. از این عالم برجسته بیش از چهل اثر به جای مانده است که البیان فی حقیقه الایمان، نثارالباب و حاشیه بر قوانین الاصول و ایضاح الخطا از آن جمله‌اند. شیخ محمد بهاری سرانجام در پنجاه و شش سالگی دارفانی را وداع گفت و در همدان مدفون گشت.

* ورود نیروی ارتش سرخ شوروی به بندرانزلی (1333 ق)

اشاره:

نیروی ارتش سرخ شوروی در 29 شعبان سال 1338 قمری با شلیک چند گلوله‌ی توپ در بندر انزلی پیاده شدند؛ در حالی که انگلیسی‌ها در غازیان استحکامات داشتند و به اعتقاد محافل نظامی، اگر مقابله می‌کردند می‌توانستند مانع ورود شوروی شوند. منظور انگلیس، کشاندن نیروی ارتش سرخ به داخل کشور و به دنبال آن برپا کردن هیاهو و رعب و وحشت بود تا مردم ایران قرارداد 1919 را بپذیرند. نیروی ارتش سرخ پانصد پیاده و دویست سواره بود و با جمعی که تدریجاً اضافه شدند به دو هزار نفر می‌رسیدند.

* رحلت بانو نصرت امین از زنان فقیه و دانشمند (1403ق)

اشاره:

بانو نصرت امین در سال 1265 هجری شمسی در شهر اصفهان دیده به جهان گشود. از چهار سالگی به مکتبخانه رفت تا به فراگیری قرآن و زبان فارسی بپردازد و این زمانی بود که در زمینه تحصیل علوم و معارف دینی بالاتر از سطح روخوانی قرآن هیچ مجال و زمینه‌ای برای حضور زنان نبود؛ به‌خصوص در سالهای 1280 به بعد که تحصیل علم برای پسران هم آسان و میسر نبود تا چه رسد به دختران. او در 15 سالگی به ازدواج و همسری پسر عمویش درآمد. اما زندگی خانوادگی و تربیت فرزندان در فراگیری دانش او اثری نگذاشت و آن چنان در جهت کسب علوم دینی از خود جدیت نشان داد که موافقت و مساعدت اطرافیان به‌ویژه همسر خویش را برای ادامه تحصیلات در علوم دینی (فقه و اصول) و زبان عربی به دست آورد. در این زمان او بیست ساله بود. مهمترین استاد ایشان که فقه و اصول و حکمت را به وی آموخت، آیت الله نجف آبادی بود. بانو امین از زمان کودکی که اهل ذوق و تفکر و تدبر در موجودات و آثار حق تعالی و از عشاق پروردگار کریم بود، در حین تحصیل حکمت به کشف و شهود نیز نائل می‌گردید و در این رابطه بهترین سند و گواه آثار تفسیری ایشان کتاب اربعین الهاشمیه و نیز نفحات الرحمانیه است. به دنبال انتشار کتاب اربعین هاشمیه در سن 40 سالگی از سوی آیت الله حائری یزدی، آیت الله محمد کاظم یزدی و آیت الله آقا میرزا اصطهباناتی شیرازی درجه اجتهاد گرفت و پس از شرکت در آزمون علما و مراجع تقلید وقت (آیت الله شیخ عبدالکریم قمی و آیت الله آقا سید محمد کاظم شیرازی) که شامل سؤالات و پاسخهای بسیاری بود - تمامی آنها در کتاب جامع الشتات آمده است - از طرف آن آیات عظام، درجه اجتهاد و قدرت استنباط احکام شرع را دریافت کرد و اولین بانوی مجتهده در جهان اسلام گردید.

* 17 ژوئن در گذر تاریخ

* روز ملی و استقلال

«ایسلند» (1944م)

* روز جهانی بیابان‌زدایی

* امضای قرارداد منع استفاده
از سلاح های میکروبی و شیمیایی در جنگ ها (1925م)